

העותרים:

ת"ע ואח'

ע"י ב"כ עו"ד רעות שאער ואח'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

- נגד -

המשיבים:

1. מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית
2. הפרקליט הצבאי הראשי
3. משטרת ישראל

ע"י ב"כ ממחלקת הבג"צים
פרקליטות המדינה, ירושלים**בקשה דחופה למתן צו ביניים ולחלופין להקדמת מועד הדיון**

בית המשפט הנכבד יתבקש ליתן צו על ביניים, שיחייב את המשיבים לשמור בחזקתם את עדר הפרות שנגנב מן העותרים ולהבטיח את שלומו עד למועד הדיון בעתירה, ולחלופין – להקדים את מועד הדיון ולקבוע אותו בהקדם האפשרי. צו ביניים כאמור מתבקש כדי למנוע העברת העדר בין ידיים נוספות באופן שלא ניתן יהיה להשיבו לבעליו, ובאופן שישלול מהעותרים סעד המגיע להם, באופן בלתי הפיך.

1. נזכיר בקצרה את העובדות שאינן במחלוקת: עדר הפרות של העותרים, מקור פרנסתם, הוצא מחזקתם, מחצר ביתם, לאור יום, על ידי חיילים במדים, בבוקר יום 10.10.2025. הדבר נעשה על פי פקודה בלתי חוקית, והועבר אל תושבי מאחז בלתי חוקי, ככל הנראה על פי בקשת המתנחלים. בעת תפיסת הפרות והעמסתן על רכב הובלה אזרחי, העותרים נאזקו, הוכו וספגו איומים לבל יתלוננו. האירוע כולו מתועד (ראו הקישורים בסעיף 10 לעתירה). לאחר המעשה העדר הובל מהכפר סנור למאחז סמוך בלוויים של כלי רכב צבאיים.

2. בו ביום פנו העותרים למשטרה הפלסטינית והגישו תלונה בגין הגניבה (צורפה לעתירה כנספח ע/4). למחרת אירוע הגניבה פנו העותרים למת"ק הגזרתי באזורם. משנדחו תחילה, הם שבו ופנו ורואיינו במת"ק, אך דבר לא נעשה. בהמשך לכך נשלחו שורה של פניות בכתב למצ"ח ולפיקוד הצבאי, פניות אשר נענו בגרירת רגליים (התכתובת צורפה לעתירה כנספחים ע/5-ע/9).

3. העתירה שבכותרת הוגשה ביום 18.11.2025. בעתירה נדרשו המשיבים להשיב את העדר הגנוב לידי העותרים. ביום 28.12.2025 הוגשה תגובה מקדמית מטעם המשיבים. כעולה מן התגובה המקדמית לעתירה המשיבים ממאנים להשיב את עדר הפאות, על אף שאין מחלוקת כי העדר נתפס לכתחילה שלא כדין כאמור. המשיבים 1-2 גלגלו את האחריות להמשך הטיפול לפתחה של משטרת ישראל. ביום 4.1.2026 הוגשה תגובתם של העותרים לתגובה המקדמית.

4. בהמשך לכך, ביום 7.1.2026 התקבלה החלטת כב' השופטת רונן, לפיה "העתירה תיקבע לדיון בפני הרכב בהקדם". עוד הוחלט על צירוף משטרת ישראל כמשיבה, ונקבע כי תגיש תגובה מקדמית מטעמה עובר לדיון.

5. העותרים קיוו, כי ההחלטה תוביל לבירור מהיר של העתירה, כפי שנעשה במקרים דחופים אחרים. נאמר שוב: אין המדובר בקניין סתם, אלא במקור פרנסתם של העותרים, שאין בידם להחליפו. כעולה מתצהירי העותרים שצורפו לעתירה, הם איבדו את עיקר הכנסתם בעקבות גניבת העדר, ומתקשים לכלכל את עצמם מאז ועד היום.

6. בהמשך לכך אתמול, 28.1.2026 נמסרה לעותרים הזמנה לדיון שנקבע ליום 4.5.2025. בעוד כארבעה חודשים.

7. הותרת העותרים במצבם הנוכחי למשך ארבעה חודשים נוספים וכמעט שבעה חודשים מיום הגניבה – אינה תוצאה שיכולה לעמוד. התארכות ההליך כשלעצמה, בכל יום שחולף, פוגעת בעותרים קשות.
8. יתר על כן וחמור מכך, **עולה חשש כבד לכך שהעותרים לא יוכלו לזכות בסעד המבוקש בעתירה בחלוף זמן כה רב**, משום שהמשיבים יטענו כי העדר הגנוב הועבר מיד ליד, אינו נמצא בחזקתם או אינו ניתן עוד לאיתור.
9. אי לכך, **העותרים יבקשו, כי ינתן צו על תנאי לפיו יישמר המצב הקיים, קרי: המשיבים ישמרו את העדר הגנוב בחזקתם ויבטיחו את שלומם, עד למועד הדיון בעתירה**. מתן צו כאמור מוצדק ומתבקש משיקולי הגינות וצדק, על מנת למנוע מצב של הוספת עוול על עוול ופגיעה נוספת בעותרים בשל התמשכות הטיפול בעתירה. העותרים חוזים אפשרות שבחלוף הזמן שהמשיבים יטענו, כי "איבדו" את העדר שנגנב על ידי חיילים, או כל טענה אחרת, המונעת מהם להשיב את הרכוש לבעליו, באופן שייצור תמריץ בפני מעשים פליליים ונפסדים כגניבה ממוגנים. מתן הצו מוצדק גם לנוכח מאזן הנוחות, ובשל סיכוייה הניכרים של העתירה להתקבל בהינתן המסכת העובדתית שאינה שנויה במחלוקת של ממש.
10. לחלופין מתבקש בית המשפט הנכבד להקדים את מועד הדיון, ולקבוע אותו בהקדם האפשרי.

29 ינואר 2026

רעות שאער, עו"ד

ב"כ העותרים